

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619202301
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6619202301.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, zast. Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanej: P. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. I XXXX/XX, XXX XX U., v súčasnosti bytom S. XX, XXX XX U., o zaplatenie 604,31 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Lučenci č. k. 8Csp/52/2019 - 72, zo dňa 30. októbra 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol: „I. Súd žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 604,31 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 27 % ročne zo sumy 500,99 eur od 03.06.2016 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 564,31 eur od 03.06.2016 do zaplatenia zamietá. II. Žalovaná nemá od žalobcu nárok na náhradu trov konania.“

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu CEELEM SLOVENSKO a.s., IČO: 35 787 783 (zanikajúca spoločnosť - s účinnosťou od 01.07.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu právneho predchodcu so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA so sídlom Boulevard Hausmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902 - nástupnícka spoločnosť) a žalovanou došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere dňa 25.06.2015 za podmienok dohodnutých v zmluve (úver bol poskytnutý vo výške 566,90 eur, mal byť splatený v 15-tich mesačných splátkach po 44,95 eur, splatných vždy k 15-temu dňu v mesiaci, prvá splátka bola splatná dňa 15.07.2015 a posledná dňa 15.09.2016). Podľa názoru súdu zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy, ide o spotrebiteľský úver. Právny vzťah účastníkov zmluvy je regulovaný osobitnou právnou úpravou a to zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. a podlieha režimu občianskeho práva (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), aj keď zmluva bola uzatvorená podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

3. Z dôvodu porušovania podmienok zmluvy žalovanou, nesplácania úveru napriek opakovaným výzvam veriteľom na zaplatenie, veriteľ - spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a. s. listom zo dňa 09.06.2016 vyhlásil dňa 02.06.2016 mimoriadnu splatnosť úveru a žiadal splatiť celý zostatok úveru naraz. Okresný súd prednostne skúmal, či zosplatenie je platné a účinné, vzhľadom na všeobecne platnú právnú úpravu ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalovanej bola odoslaná výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dňa 07.03.2016 a splátka, ktorá jej

predchádzala bola splatná dňa 15.02.2016. Veriteľ teda mohol úver zosplatiť do 14.06.2016, pričom mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil k 02.02.2016. Mimoriadna splatnosť úveru bola účinná. Ku dňu podania žaloby (17.05.2019) žalovaná zaplatila iba dve splátky, spolu sumu 89,90 eur.

4. S odkazom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka (podľa ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať.....) súd vykonal prieskum uplatneného nároku z hľadiska jeho premlčania. Súd aj s prihliadnutím na stanovisko žalobcu dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok je premlčaný - otázku premlčania posudzoval podľa ust. § 100, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka. Žalobca žalobcu súdu doručil 17.05.2019, čiže po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že rozhodujúcim pre posúdenie premlčania dlhu je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, a že odo dňa nasledujúceho po zosplatnení začne plynúť premlčacia doba. Premlčacia doba bez ohľadu na to, kedy dôjde k zosplatneniu dlhu žalobcom začína plynúť vždy od splátky, pre ktorú sa stane zročným celý dlh, t.j. od prvej nezaplatenej splátky. Inak by súd nerešpektoval zákonné ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, ktorého účelom je brániť vyčkávaniu veriteľa s využitím práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka.

5. Súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, z dôvodu premlčania uplatneného nároku.

6. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalovaná bola v spore úspešná v plnom rozsahu, preto by mala nárok na náhradu trov 100 %. Keďže žalovanej preukázateľne žiadne trovy nevznikli, súd žalovanej nárok na náhradu trov nepriznal.

7. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalobca namieťa, že súd na základe skutkových zistení nesprávne posúdil otázku premlčania uplatneného nároku. V dôsledku neplatenia dohodnutých splátok riadne a včas žalovanou, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 02.06.2016. Dlž žalovanej, nakoľko zaplatila žalobcovi iba sumu 89,90 eur, predstavoval ku dňu zosplatnenia dlžnú istinu 500,99 eur, dlžné úroky z úveru 62,52 eur, dlžné poplatky za vedenie účtu 0,80 eur a náklady spojené s uplatňovaním pohľadávky 49,00 eur (viď. súdu predložený výpis z účtu žalovanej). Okrem toho sa žalobca domáhal zaplata úrokov z dlžnej istiny vo výške 27 % ročne zo sumy 500,99 eur od 03.06.2016 do zaplata a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 564,31 eur od 03.06.2016 do zaplata. Žalobca sa nemôže stotožniť s názorom súdu v tom, že premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva (§ 101, § 103, § 565, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka).

9. Premlčacia doba na zaplata dlhu (splatného v splátkach), v ktorom vystupuje v pozícii dlžníka spotrebiteľ, by podľa názoru súdu mala začať plynúť skôr ako reálne dôjde k zosplatneniu dlhu, t.j. odo dňa zročnosti nesplatennej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený. Súd uvádza, že takýto postup je v súlade so zákonom. Žalobca má zato, že z ust. § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pri plnení dlhu v splátkach vzniká veriteľovi právo na zosplatnenie dlhu v celej výške len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Predmetné ustanovenie predstavuje právo veriteľa, nie jeho povinnosť. Ak by veriteľ nevyužil svoje právo na splatenie celého zvyšku dlhu, naďalej by bol oprávnený požadovať len zaplata už splatných splátok, t.j. premlčacia doba by plynula každej splátke samostatne. Zo súdom uplatňovaných ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva len obmedzenie veriteľa za akých podmienok môže uplatniť svoje právo na zosplatnenie celej pohľadávky, t.j. až po uplynutí 3 mesiacov s omeškáním splatnej splátky. Predmetné ustanovenia však nemajú žiaden vplyv na plynutie premlčacej doby. Do momentu predčasného zosplatnenia dlhu (02.06.2016) sa jednotlivé mesačné splátky premlčujú samostatne (september 2015 až máj 2016) a až ku dňu 02.06.2016 sa mohli stať splatnými zvyšné splátky splatné k 15.06.2016 až 15.11.2016. (rozhodnutie KS v Nitre sp. zn. 9Co/216/2018 a KS v Bratislave sp. zn. 10Co/88/2018)

10. Žalobca súčasne poukazuje na rozsudok KS Trenčín sp. zn. 17Co/228/2016 zo dňa 12.04.2017 v ktorom tento súd konštatoval: „Pokiaľ by následná zročnosť celého dlhu mala mať za následok začiatok plynutia premlčacej doby celého dlhu od prvej omeškanej splátky, tak ako to vyplýva z napadnutého rozhodnutia, posunul by sa začiatok plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po prvej z nich. Ad absurdum, pokiaľ by došlo k zročnosti

celého dlhu po viac ako troch rokoch (§ 101 Občianskeho zákonníka) od prvej omeškanej splátky, bolo by dôsledkom zročnosti premlčanie celého dlhu. Takýto následok je neprípustný, pretože inštitút zročnosti celého dlhu, ako strata výhody splátok, predstavuje sankciu pre dlžníka a prostriedok ochrany veriteľa. Nemôže tak mať pre veriteľa uvedený nepriaznivý následok.“

11. Žalobca dodržal postup v zmysle ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keďže na základe predložených oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bol úver veriteľom zosplatnený až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splatných splátok. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úver dňa 02.06.2016 čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu. Nasledujúci deň t.j. 03.06.2016 žalobca mohol svoje právo vykonať prvý raz. Žalobný návrh bol podaný na súd dňa 17.05.2019, t. j. v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka si žalobca svoj nárok uplatnil v zákonnej trojročnej premlčacej dobe minimálne v rozsahu splátok zosplatnených k 02.06.2016. Súd mal správne priznať žalobcovi uplatnený nárok minimálne v rozsahu sumy 269,70 eur s príslušenstvom predstavujúceho splátku splatné po mimoriadnom zosplatnení úveru.

12. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

13. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd preskúmal odvolacie námietky žalobcu spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne v celom rozsahu poukazuje. Rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, je náležite odôvodnené a odvolací súd ho potvrdil. Odvolací súd námietky žalobcu uvedené v odvolaní nepovažuje za dôvodné.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu (pôvodný veriteľ) uzatvoril so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorú v konaní okresný súd správne vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu, zmluvu o spotrebiteľskom úvere na ktorú sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom v zmluve sú okrem iného zadefinované aj oprávnenia veriteľa v prípade porušenia zmluvných povinností zo zmluvy o úvere klientom (dlžníkom) - časť 3, bod 3.1. - vyhlásenie okamžitej (predčasnej) splatnosti úveru. Žalovaná predmetný úver riadne nespĺcala, pôvodný veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Okresný súd zosplatnenie úveru veriteľom k 02.06.2016 posúdil ako právne relevantné, platné a účinné.

17. Predmetom preskúmania rozhodnutia okresného súdu v odvolacom konaní je okresným súdom prijatý záver posúdenia otázky premlčania žalobcom uplatneného nároku, od ktorého je závislý aj výsledok rozhodnutia súdu vo veci, keď okresný súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

18. Občiansky zákonník upravuje premlčateľnosť práv v ust. § 100 a nasledujúcich. Podľa § 100 ods. 1, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110), na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka a ak sa dlžník premlčania dovoľá nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. V § 101 ide o „všeobecnú“ premlčaciu dobu, ktorá je trojročná a uplatní sa všade tam, kde zákon pre určité právo neupravuje osobitnú premlčaciu dobu, pričom premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa § 103 ods. 1, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, ods. 2, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (ods. 2 však platí iba pre prípad, že si veriteľ dojednal so spotrebiteľom možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti dlhu v súlade so zákonom - ust. § 565 teda tzv. stratu výhody splátok). V prípade dlžníka - spotrebiteľa ust. § 53 ods. 9 dopĺňa ďalšie kumulatívne zákonné podmienky umožňujúce právo veriteľa žiadať spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky a to oddialenie výkonu tohto práva o 3 mesiace a súčasne včasné upozornenie na uplatnenie tohto práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Ust. § 101 Občianskeho zákonníka je úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je lex specialis, t.j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka je vo

vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka namieste len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje.

19. Okresný súd vychádzal z toho a mal za preukázané, že úver bol zosplatnený podľa § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.02.2016 - v odôvodnení rozsudku konštatoval, že žalovanej bola odoslaná výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dňa 07.03.2016, pričom zo zmluvy o úvere vyplýva splatnosť splátok k 15-temu dňu v mesiaci, splatnosť úveru bola vyhlásená k 02.06.2016. Voči uvedenému záveru žalobca (ani žalovaná) nič nenamietal.

20. Preskúmaním dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd správne aplikoval ust. § 103 Občianskeho zákonníka keď konštatoval, že nakoľko v danom prípade bolo dohodnuté plnenie v splátkach, premlčanie dlhu nie je viazané na okamih využitia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka resp. 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka - predčasného zosplatnenia celého úveru, ale na okamih splatnosti tej splátky, pre ktorú sa toto právo (zosplatnenia) využíva. Ust. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka jednoznačne stanovuje, že „ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplatennej splátky“, (teda premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu). Účelom ust. § 103 Občianskeho zákonníka je zabrániť vyčkávaniu veriteľa s využitím práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka pri omeškaní dlžníka a motivovať ho k čo najskoršiemu vymáhaniu svojej pohľadávky, ak nedôjde k riadnemu plneniu. (Ide o ustanovenie chrániace dlžníka pred možnou snahou veriteľa „predlžovať“ premlčaciu dobu tým, že bude výkon tohto práva realizovať čo najneskôr.

21. Ak došlo zo strany dodávateľa k využitiu práva na zosplatnenie platne (v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka) - daný prípad, premlčacia doba v zmysle druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka začne plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti (zročnosti) ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplatneniu došlo, ktorá zosplatnenie vyvolala). Názor žalobcu, v zmysle ktorého premlčacia doba ohľadne celého dlhu začala v prejednávanom prípade plynúť odo dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru nie je správny a nemá oporu v platnej právnej úprave a to ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje otázku premlčania osobitne (špeciálne) v prípade, ak „bolo dohodnuté plnenie v splátkach“. Teda v prejednávanom prípade premlčacia doba v zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka nezačala plynúť od zosplatnenia úveru (t.j. od 02.06.2016), ale už od zročnosti nezaplatennej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie (ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala), t.j. splátky splatnej dňa 15.02.2016 a uplynula dňa 15.02.2019 (v trojročnej lehote - § 101 Občianskeho zákonníka). Keďže žalobca žalobu na súd podal dňa 17.05.2019 žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby.

22. Žalobcovi zjavne uniklo, že premlčanie sa v posudzovanom prípade riadi a podlieha režimu ust. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, pričom aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka je vo vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka namieste len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje (bližšie viď bod 18. tohto rozhodnutia).

23. Taký názor, aký zastáva žalobca, že v posudzovanom prípade mal súd priznať žalobcovi minimálne splátky inak splatné (nakoľko konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 15.09.2016) po mimoriadnom zosplatnení (t.j. ktorých splatnosti mala nastať po 02.06.2016 do 15.09.2016) a to podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka (všeobecnej právnej úpravy - lex generalis), je nesprávny a neprijateľný aj s ohľadom na argumentáciu samotného žalobcu, keď má zato, že „premlčanie splátok splatných a nezaplatených pred zosplatnením úveru sa posudzuje samostatne podľa § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka“ (špeciálnej právnej úpravy), avšak v protiklade s týmto „odmieta“ na ten istý prípad (kedy bolo dohodnuté plnenie v splátkach) aplikovať druhú vetu ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka v prípade zosplatnenia úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka.

24. Opodstatnená nie je ani námietka žalobcu, že do momentu predčasného zosplatnenia dlhu (02.06.2016) sa jednotlivé mesačné splátky premlčujú samostatne (september 2015 až máj 2016) a až ku dňu 02.06.2016 sa mohli stať splatnými zvyšné splátky splatné k 15.06.2016 až 15.11.2016. Žalobca neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mu bránili žalobu podať na súd už skôr (ešte počas plynutia premlčacej doby) ako 17.05.2019.

25. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalovaná, preto by žalovanej patrilo nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Nakoľko však žalovanej preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, bolo by neúčelné, aby o výške náhrady trov konania rozhodoval súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Preto odvolací súd rozhodol, že žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/176/2016 a sp. zn. 6 Cdo/5/2017).

26. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).